VYDÁVÁ MĚSTO VOLARY MĚSÍČNÍK ZDARMA

Volarský zpravodaj

ROČNÍK XLX
1
LEDEN 2021

Začal advent a volarské náměstí na chvíli ožilo.

Svou činnost na pár dní obnovily i kroužky.

Po dlouhé době se otevřelo infocentrum…

… a knihovna

Radnice poděkovala za služby při epidemii.

Charita nadělovala potřebným..

Skauti přivezli do Volar Betlémské světlo.

Foto: Jaroslav Pulkrábek

K Vánocům patří kapr.

Foto měsíce

Některé záběry bychom v dnešních dnech pořídili jen těžko. Sníh sice ve Volarech máme, ale skupinku dětí jdoucích do školy sotva potkáme. A kdyby náhodou, tak těžko skrze roušku poznáme kdo je kdo.

foto: Fotoatelier Seidl Český Krumlov

ZPRÁVY Z RADY MĚSTA

RM stanovila ceny za likvidaci odpadů pro fyzické podnikající a právnické osoby ve městě Volary, pro rok 2021 ve stejné výši, jaké platily i v loňském roce.

RM souhlasila pro zvýšení bezpečnosti a komfortu se zřízením samoobslužné zóny pro bankomat KB a.s. v objektu Náměstí 34 ve Volarech. Současný bankomat má být vybourán a nahrazen prosklenými jednokřídlými dveřmi s čipem na bankovní kartu a za nimi vznikne prostor pro umístění volně stojícího bankomatu KB.

RM schválila smlouvu o výpůjčce na část pozemku p.č.st.796/1, k.ú. Volary, mezi městem Volary a společností Městské lesy Volary s.r.o. na uskladnění řeziva, a to bezplatně na dobu jednoho roku.

RM schválila přijetí účelově určeného daru pro ZŠ Volary od společnosti Women for Women Praha ve výši Kč 11 160 Kč na úhradu měsíčních záloh za obědové služby ve prospěch nezletilých dětí.

RM rozhodla ukončit dohodou k 31. 12. 2020 smlouvu o nájmu nebytových prostor č. 20/NP/13 uzavřenou mezi městem Volary a Městským hotelem Bobík s.r.o. z důvodu přechodu těchto prostor pod správu KIC Volary.

Více na www.mestovolary.cz.

KIC VOLARY

- **PŘÍJEM PŘÍSPĚVKŮ**
  Infocentrum Volary, Náměstí 325, Volary,
  e-mail: zpravodaj@kic-volary.cz, tel.: 602 138 498
- **UZÁVĚRKA PŘÍSPĚVKŮ DO PŘÍŠTÍHO ČÍSLA VOLARSKÉHO ZPRAVODAJE BUDE 15. LEDNA 2021**

Vážení a milí spoluobčané,

starý rok právě skončil, abychom mohli přivítat rok nový. Tak je to ostatně se vším kolem nás. Vždy musí něco skončit, aby mohlo přijít zase něco nového. Je to tak i v přírodě, kdy se mění roční období. Krásnou a mrazivou zimu vystřídá rozkvetlé a voňavé jaro. To záhy vystřídá teplé a slunečné léto a po něm přijde na řadu barevný podzim a nakonec opět třpytivá zima.

S tím starým rokem byl někdo spokojený více, někdo zas méně. Mnoho věcí se v našich životech změnilo. Naučili jsme se být sami se sebou a okolnosti nás donutily obávat se o zdraví své i svých blízkých. Vážit si stáří, své rodiny i své práce. Mnoho opomíjeného se stávalo nezbytným.

Mnohdy jsme se zamýšleli nad tím, jaký bude ten nový rok 2021. Bude lepší, nebo snad ještě horší, než byl ten starý? Jednu odpověď pro Vás mám. Bude přeci jen a pouze takový, jaký si jej sami uděláme.

Jak to chodí v přírodě, chodí to i v našem životě. I tam se nám střídá období šťastné, barevné a voňavé s tím méně šťastným, mrazivým. Někteří lidé nám ze života odejdou, odstěhují se, vdají či ožení, zemřou. Ale jiní nám zas do života přicházejí.

Říká se, že každý jednotlivý člověk hraje v našem životě určitou osudovou roli. Ten, kdo nám do života přijít má, přijde v ten pravý čas. Někdo nás má něčemu naučit, obohatit. Něco důležitého nám sdělit. Někoho zase učíme a obohatíme my.

Jen jedno víme dopředu. Ten čas se nedá zastavit. Čas. Co je to ale vlastně čas? Mnohdy se ptáme, jestli je na to či ono ten správný čas. Jak to ale poznat? Možná stačí jen bedlivě poslouchat své vnitřní já.

Jedním jsem si však naprosto jistá. Je to jedna ze spravedlivých věcí na tomto světě. Čas je to nejcennější, co můžeme někomu dát. Život žijeme jen jednou. Tady a teď. Nemá cenu si stěžovat na věci, které nemůžeme změnit. Měli bychom se naopak zaměřit na ty, s kterými můžeme něco udělat. Proto bychom si měli plnit své sny a přání. Plňme si je již teď. Neodkládejme je na „až někdy". Plňme si je, ať jsou malé či velké.

Ze srdce Vám přeji, aby se Vám to v Novém roce 2021 dařilo.

Jana Bártová, místostarostka

VOLARSKÝ ZPRAVODAJ ■ periodický tisk územního samosprávného celku ■ vydává Město Volary ■ redakce: KIC Volary, Náměstí 25, 384 51 Volary, e-mail: zpravodaj@kic-volary.cz, tel.: 602 138 498 ■ Názory redakce se nemusí vždy ztotožňovat s názory dopisovatelů. ■ Redakce si vyhrazuje právo na úpravu délky textů, za původnost a obsahovou správnost ručí autor. ■ Vychází v nákladu 1 650 ks vždy první týden v daném měsíci. ■ Reg. č.: MK ČR E 12494 ■ Kresba na titulní straně Jakub Rákosník. ■ Grafické zpracování a tisk: TISKÁRNA ČERNÝ, s. r. o., Černá v Pošumaví .

Naše mateřská škola od podzimu do Vánoc

Milí čtenáři Volarského zpravodaje,

chtěla bych Vás stručně informovat o dění v našich školkách od začátku školního roku až po Vánoce.

Školní rok začal poklidně a celkový počet zapsaných dětí v mateřské škole je 135. Děti, které k nám do školek chodily, se po prázdninách těšily na své kamarády a nejen na ně. Chyběly jim paní učitelky, školnice a dokonce i paní kuchařky. Děti, které nově nastoupily, se chviličku potýkaly s odloučením od rodičů, ale po pár dnechsi zvykly a zjistily, že ve školce je prima.

Začátkem října vláda ČR vyhlásila opět nouzový stav, který se mateřských škol a jejich provozu týkal minimálně. Naším cílem bylo zachovat dětem i přes tyto nepříjemné skutečnosti pobyt ve školkách v co nejmenším omezení a zpříjemnit jim chvíle v kolektivu. Ze začátku nám situace dovolila dětem dopřát pohádku Divadla z Bedny, která musela být herci upravena tak, aby nedošlo ke kontaktu našich dětí se samotnými herci. Divadélka, která si do mateřských škol zveme, mají převážně svá divadelní představení založena na zapojení dětí přímo do děje a v rámci ochrany zdraví nás všech jsme museli připravenou pohádku vyměnit za jinou.

V říjnu přijel za dětmi pan sokolník s dravými ptáky a děti seznámil s jejich životem v přírodě.

Jako poslední akci, kterou jsme dětem objednali, byla Malá technická univerzita určena předškolákům. Tento výukový program byl hrazen a realizován v rámci projektu Místní akční plán rozvoje vzdělávání pro ORP Prachatice II a děti celé dopoledne strávily s lektorkou, která je vedla pomocí stavebnice k poznání našeho města a jeho strategických budov.

Tato akce byla poslední do konce kalendářního roku. Další připravené akce zatím není možné vzhledem k epidemiologické situaci uskutečnit, proto je přesouváme do příznivějšího období.

O letních prázdninách jsme začali realizovat díky dotaci obě přírodní zahrady. Dětem na školních zahradách přibyly hrací prvky, venkovní učebny, hmyzí hotely, vyvýšené záhony apod. Od září děti společně s námi pečovaly o vysazené rostlinky, keře a stromy. Zahradnické práce pokračovaly po celý podzim. Na zahradách děti učaroval malý bagřík, který při pobytu venku pozorovaly. Děti viděly, jak si umí bagřík poradit s těžkou prací a dokáže například vymodelovat sáňkovací kopeček s tunelem.

Díky další dotaci s názvem Operační program Výzkum, vývoj a vzdělávání jsme v říjnu nakoupily dětem k výuce tablety a zahájili jsme tím projekt „Využití ICT (informační a komunikační technologie) ve vzdělávání v MŠ Volary".

Měli jsme podruhé možnost jako mateřská škola zažádat také o dotaci z Fondu evropské pomoci nejchudším osobám a využít tak Operačního programu potravinové a materiální pomoci. I o tuto dotaci jsme samozřejmě požádali a od září ji čerpáme.

Doufám, že od ledna bude situace lepší a přeji čtenářům Volarského zpravodaje v roce 2021 hodně zdraví a spokojenosti.

S přáním všeho dobrého

Michaela Dědičová, ředitelka MŠ Volary

Ve zkratce

Vánoční výzdoba

V loňském roce pořízenou světelnou vánoční kouli letos doplnila výzdoba kašny před hotelem Bobík. Na rozdíl od koule není v majetku města, ale jedná se o zápůjčku.

Zabijačka byla

Přes mnohá omezení a zákazy se na náměstí konala tradiční volarská zabijačka a sortiment byl opravdu bohatý. Bohužel uzavřené musely být stánky s punčem.

Nový obchůdek

V uličce mezi radnicí a knihovnou se objevil nový obchůdek. Bohužel těch, co ho mohli navštívit, je pomálu, neboť jej záhy uzavřela vládní nařízení. Tak jen doufejme, že zas brzy otevře.

Rozsazení zastupitelé

Poslední letošní zastupitelstvo se opět konalo za zpřísněných hygienických podmínek. Zastupitelé i hosté museli mít roušky a dodržovat rozestupy.

Čertovská stezka

Máme za sebou dobu plnou omezení, a proto i každoroční Čertoviny probíhaly netradičně. Letos se poprvé uskutečnila Čertovská stezka, po které se putovalo okolo Volar. Akce probíhala celý víkend od 4.–6. 12., s možností si stezku projít kdykoliv. Každý účastník si nejprve v Čertovské schránce u Domečku vyzvedl mapu, zápisový lístek, dopis a tužku. Poté vyrazil na trasu se 13 stanovišti, kde na něj čekaly různé pohybové a vědomostní úkoly. V neděli se v Domečku otevřely brány pekelné a 130 hříšníků si přišlo pro Certifikát napraveného hříšníka a jiné odměny. Tímto děkujeme za vaši velkou účast a těšíme se na vás na dalších akcích DDM Volary.

Hana Pospíšilová, PVČ DDM Volary

Skautský prosinec

Změna je život, a rok 2020 nám se změnami dával pořádně zabrat. A tak najednou hygienické zákazy činnosti pominuly a my se mohli prakticky ze dne na den scházet. To bylo radosti, když jsme se sešli na první schůzce! Přes roušky jsme se sice pořádně neviděli, ale byli jsme spolu, to bylo fajn.

A protože nastal advent, mohli jsme si nazdobit věnec a hned si zapálit první svíčku. A plánovat… jak přivítáme v našem městě Betlémské světlo a rozneseme ho, jak oslavíme Vánoce, co přichystáme na nadílku zvířátkům, a co kamarádům… A jak společně oslavíme konec roku a přivítáme ten nový, snad konečně zdravější. Prostě začalo to vypadat na takřka klasickou skautskou činnost. Klubovna se rozezněla smíchem při parádních hrách, při chystání vánočních perníčků to vonělo až na ulici, tvořilo se, chystalo. Je to fajn, když nemusíme hrát hry přes počítač, když si všechno můžeme říct a hned se slyšíme a nemusíme hlídat počítač, jestli se někdo neodpojil, jestli funguje všem kamera, jestli se každý vůbec schůzky na dálku vůbec může zúčastnit, nebo k tomu nemá potřebnou techniku. Možná jsme si začali těchto věcí více vážit, toho, že se můžeme sejít a popovídat si, že můžeme jeden s druhým být. Tak snad to v tomhle roce bude na setkávání příznivější. Plány máme všichni veliké - ten nejbližší je navštívit domovy našich spoluobčanů a popřát jim šťastný nový rok při Tříkrálové sbírce. Vloni se ve Volarech moc povedla, tak snad bude hygienická situace příznivá a budou vás naši králové a královny moci navštívit. Určitě budou viset plakátky s informacemi, aby každý věděl, kdy se akce uskuteční. Tak ať je ten nový rok hlavně zdravý, veselý a příznivý na přímá lidská setkání.

Do nového roku všem jen to nejlepší přejí volarští skauti.

Ve zkratce

Dobíjecí stanice

Před knihovnou bude dobíjecí stanice pro elektromobily. Pro někoho možná důvod zajet si na oběd třeba zrovna do Volar, když už si tu může dobít auto. Každý důvod k návštěvě města se počítá.

Konec tankodromu

Vozovka u vlakového nádraží je bez výmolů. Tedy ve stavu, jakou ji snad ve městě již nikdo nepamatuje. Využity byly původní dlažební kostky a výjimečně nebyl použit asfalt.

Knižní nadílka

Volarská knihovna letos pro své čtenáře zakoupila 766 nových knih, což v průměru vychází na více jak šest desítek svazků měsíčně. Tedy počet, který mohou jiné srovnatelné knihovny jen závidět.

Volarští hasiči zasahovali

V pondělí 21. prosince silnice pokryl led, což se stalo osudné hned dvěma autům v zatáčce mezi Lenorou a odbočkou na Soumarský most.

Spolu pro planetu

Název, který si vybrali žáci naší školy pro svůj tým. Pod stejným názvem je najdete i na instagramovém účtu, kam přidávají informace o svých, nejen poznávacích, misích.

Koncem října se naše škola zapojila do již několik let trvajícího projektu ekologického institutu Veronika z Brna. Paní učitelka Petra Komárková tuto iniciativu sleduje již delší dobu a využívá jejích materiálů, příspěvků i metodických pokynů ve výuce zeměpisu i přírodopisu. A vzhledem k tomu, že s letošní distanční výukou máme omezené možnosti zapojit se do různých soutěží typu olympiád, její nápad aktivovat děti 8. a 9. ročníků trochu jinak jsme začali realizovat.

Jedná se o plnění úkolů, při kterých se tým seznámí s konkrétními hrozbami pro životní prostředí celé planety Země, zejména globálním oteplováním. Zjistí postupně, jaké jsou jeho příčiny, co každý z nás může udělat pro zlepšení situace. Mají za úkol o svých zjištěních informovat co nejširší veřejnost – samozřejmě zejména spolužáky a rodiny. Zapojit se do aktivit zpomalujících nárůst teploty v atmosféře a přijmout je jako automatické ve svém životě.

Zpočátku se do tohoto projektu horlivě přihlásilo hned 13 žáků, ale postupem času zjistili, že to bude nad jejich síly. Zůstalo 6 statečných, kteří se usilovně pustili do práce. Každá mise-úkol trvá jeden až jeden a půl měsíce. To se zdá poměrně hodně, ale když mezitím musíte plnit své školní povinnosti a ke splnění 3-5 úkolů do jedné mise je třeba, aby se sešli všichni členové týmu, předběžně se seznámili s tématy úkolu (např. shlédli určená videa) a společně debatovali, vytvořili konkrétní výstup, formulovali správně své myšlenky…, není to zase tolik času. První úkol odevzdávali na poslední chvíli, ale povedlo se. Co vše již mají splněno?

První mise nese název „Poznej svého protivníka“ a je rozdělena na jednotlivé úkoly. Plnění těchto úkolů probíhalo především v online prostředí.

Takovým předúkolem bylo vyplnění dotazníku ohledně klimatické změny.

Úkol 1 „Seznam se s klimatickou změnou“ se skládal ze shlédnutí videí o daném problému a následném zpracování získaných informací. Nejprve bouří myšlenek (úkol 1a) a potom ztvárněním klimatické změny (úkol 1b). Bouře myšlenek se uskutečnila na online schůzce a trvala zhruba 1 hodinu. Ztvárnění klimatické změnu už bylo o trochu složitější, protože ne vždycky jsme věděli, jak na to.

Úkol 2 „Vysvětli co ses dozvěděl/a“ spočíval v předání informací někomu dalšímu. S úkolem 2 souvisí i úkol 3.

Úkol 3 „Vytvoř informační kanál“ byl hlavně o způsobu rozšíření informací o klimatické změně. Nám jako vhodné přišly nástěnka a účet na Instagramu. Nástěnku jsme umístili na viditelné místo ve škole, tak aby si ji mohli všichni prohlédnout. Zároveň jsme zvolili variantu jistého propojení nástěnky a účtu.

Dobrovolné úkoly byly spíše přemýšlecí a cílem bylo uvědomit si, co všechno proti klimatické krizi děláme nebo ještě udělat můžeme. My například:

- Chodíme pěšky
- Upřednostňujeme hromadnou dopravu (když je to možné)
- Třídíme odpad a pokoušíme se věci využít, co nejvíckrát to jde
- Snažíme se šetřit teplem, elektřinou a vodou

To je však jen malá ochutnávka toho co vše tým dělá. Sledujte nás na našem instagramovém účtu, kde se můžete dozvědět některé důležité informace o soutěži, problému, ale i o nás a třeba se i leccos nového dozvědět ☺. Již byla vyhlášena druhá mise, kterou začínáme plnit právě teď.

Děkujeme za vaši přízeň – sledování! Pokud se rozhodnete následovat nás i v některých krocích, které pomohou zpomalit oteplování planety, naše radost bude dvojnásobná. Naplní se tak naše heslo

spolu_pro_planetu.

Klára Švejdová a Filip Naumov

Vánoční tvoření s hlínou

Keramika, oblíbený kroužek na ZŠ Volary, pod úžasným vedením paní učitelky Soni Horváthové. Na kroužku vznikají krásné výrobky. Tuto aktivitu si mohli vyzkoušet i mimo kroužek žáci druhých tříd. Moc děkujeme paní učitelce za poskytnutí hlíny a vypálení výrobků.

Než jsme začali... Na hodině výtvarné výchovy si každý žák sáhl do tašky s připravenou hlínou a měl přemýšlet, co se asi nachází uvnitř. Hlína byla zabalená v mokré tkanině, některé děti se tohoto zjištění v tašce zalekly a ruku hned vytáhly ven a neměly ani žádný nápad, co by se mohlo skrývat uvnitř. Našlo se ale pár žáků, kteří hned po prvním hmatu věděli a s radostí vykřikli „Hlína!“.

Pojali jsme tvoření vánočně. Žáci vytvořili jednoduché a milé výrobky, například ozdobičky různých tvarů, rybičky, dárečky, ale také roztomilé andělíčky. Hotové výrobky odpočívaly a vysychaly dva týdny. Žáci už se na výsledky ptali hned druhý den. Společně jsme dva týdny sledovali, jak hlína vysychá a těšili se, až je předáme k vypálení. Po vypálení se všechny ozdobičky povedly, ale děti je dostaly až pod školním stromečkem, jako dáreček a památku na své první keramické tvoření ve škole.

-ZŠ-

Strategický plán rozvoje Města Volary na léta 2021 – 2027

Ve Volarech se aktuálně rozbíhá příprava nového strategického plánu rozvoje města pro období let 2021 – 2027 a město tím navazuje na dlouhodobý proces plánování, zejména na dosud platný plán do roku 2020. Město Volary využívá spolupráce s externím zpracovatelem, společností KP projekt s.r.o., která koordinuje veškeré aktivity i řešitelský tým složený ze zástupců města, veřejnosti a místních expertů v různých oblastech života (ekonomika města, cestovní ruch, životní prostředí, ochrana přírody a krajiny, školství, doprava aj.).

Proč je důležité strategické řízení a strategický plán pro město? Jedná se o nástroj, který společně s komunitním plánováním, tedy s aktivním zapojováním veřejnosti, pomáhá smysluplně a efektivně řídit město tak, aby se v něm občanům dobře žilo. Promyšlené strategické řízení pomáhá také při získávání finančních prostředků, městu se díky němu daří získávat dotace na řadu investičních i tzv. „měkkých" projektů, a to nejen z fondů Evropské unie. Nový strategický plán, klíčový dokument pro budoucnost města, by měl být hotov do června roku 2021 a bude využit v následujících letech při řízení a rozvoji města. *„Strategický plán stanovuje vizi města a vytyčuje hlavní směry jeho rozvoje, zároveň definuje prioritní oblasti, do kterých by měly přednostně směřovat finanční prostředky tak, aby docházelo k vzájemné synergii"* uvedl Ing. Miroslav Kotoun ze společnosti KP projekt, který se podílel i na zpracování aktuálně platného plánu rozvoje města Volary. „Důležitým principem je spolupráce s klíčovými aktéry při jeho vzniku, tedy nejen politiků a zaměstnanců městského úřadu a jeho příspěvkových organizací, ale také veřejnosti a zástupců různých zájmových organizací a neziskového sektoru."

Město Volary má co nabídnout. Od unikátních kvalit a hodnot navazujících na dlouhou historii Zlaté stezky po jedinečnou polohu vůči Šumavě a okolní krajině. Tyto hodnoty je třeba vědomým a řízeným způsobem dále rozvíjet a naopak potlačovat situace nežádoucí a vytvářet tak kvalitní podmínky pro spokojený život všech skupin obyvatel, podnikatele a další organizace ve Volarech. Cílem vedení města je svůj strategický plán zpracovat tak, aby neopomněl žádnou důležitou skutečnost, příležitost, historickou hodnotu či aktivitu.

V rámci přípravy strategického plánu nyní probíhá anketní šetření mezi obyvateli města. Cílem je zjistit názory všech občanů, kterým není lhostejné, kterým směrem se město Volary ubírá. Proto budeme rádi, když se do anketního šetření zapojíte. Jedním ze způsobů, jak se do šetření zapojit, je vyplnit dotazník, který naleznete vložený do aktuálního čísla Volarského zpravodaje. Vyplněný dotazník odevzdávejte do 31. ledna 2021 do sběrného boxu v budově městského úřadu Volary či do poštovní schránky na budově radnice.

Dalším způsobem je vyplnění online dotazníku na webových stránkách www.mestovolary.cz.

Vaše názory a náměty v každém případě přispějí ke zlepšení výsledků plánování dalšího rozvoje našeho města.

Zavirovaný rozpočet

Doba je podivná. Stát schválil rozpočet, aniž by věděl, kolik utratí a obce či kraje schvalují zas ty své, aniž by tušily, jaké budou jejich příjmy. Schvalují je v době, kdy nevíme, jaké budeme platit daně a už vůbec ne, jak velký ekonomický dopad bude mít těžce poničená ekonomika. A protože rozpočet je jedním ze základních parametrů fungování města a pocítíme ho nějakým způsobem všichni, poptal jsem se na něj starosty města Víta Pavlíka.

Jak těžké bylo sestavit letošní rozpočet?
Těžké. Kvalitně připravený rozpočet je předpokladem dobrého hospodaření. To platí u každého ekonomického subjektu. U města je to o to složitější, že obhospodařuje mnoho naprosto různorodých oblastí. Počínaje opravami cest, přes vodohospodářství, školství, bytové hospodářství až po sport a kulturu.

Návrh rozpočtu u nás sestavuje ekonomický odbor. První etapa zahrnuje podrobné analýzy a vyhodnocení výsledků loňského rozpočtu a je třeba velmi pečlivě zvážit všechny okolnosti, které rozpočet mohou ovlivňovat. Co nejpřesněji odhadnout reálné příjmy a z nich vyvozovat druhy a velikosti svých výdajů s udáním jejich priorit.

Což je tentokrát asi dost obtížné?
To, že nebude ekonomická situace dobrá, všichni víme již od jara. Rozpočty obcí jsou závislé na rozpočtovém určení daní. A jejich výběr rapidně poklesl s příchodem epidemie, respektive s útlumem ekonomiky. Navíc již od jara se objevují různé daňové balíčky, které na jedné straně snižují daně, ale s tím na druhé příjmy obcí. A během celé té doby se vede velice zdlouhavá politická diskuse o tom, jak bude obcím tento výpadek kompenzován. Bohužel výsledek nevíme ani v den, kdy obecní rozpočet schvalujeme, tedy jen pár dní před tím, než má platit. Nevíme, kolik máme, ale musíme říci, kolik chceme utratit. Bedlivě jsme tedy sledovali vývoj a snažili to co nejpřesněji odhadnout.

Takže zrušení superhrubé mzdy pro město moc příjemné není?
Já pochopitelně vítám daňové úlevy pro občany. Ale jak říkám, nesmí to v důsledku zaplatit obec. Pak sice dostanu třeba dva tisíce navíc, ale budu mít dražší vodu, topení, horší dopravní spojení. Například. To asi není smyslem toho všeho. Proto je třeba, aby obecní rozpočty o tyto peníze nepřišly a stát onen výpadek kompenzoval.

Kdo má poslední slovo při schvalování rozpočtu a jak se vlastně schvaluje?
Jak jsem říkal, rozpočet připraví ekonomický odbor. Návrh projednává jak rada města, tak finanční výbor a zvou si jednotlivé organizace a složky, aby své požadavky zdůvodnily a případně korigovaly, což se letos více než v předchozích letech dělo. Návrh rozpočtu je pak zveřejněn, aby se k němu mohla vyjádřit veřejnost. Poslední slovo má zastupitelstvo, jakožto nejvyšší orgán města, které pak rozpočet schvaluje.

Kde se s ním mohu seznámit?
Například na webových stránkách města, kde je vyvěšen, stejně jako pak schválené rozpočty jednotlivých příspěvkových organizací města.

Jak to vypadá v číslech?
Pro rok 2021 byl rozpočet schválen jako schodkový s předpokládanými příjmy 79 204 744 korun a výdaji 99 777 206 korun. Tedy s rozdílem minus 20 572 462, který bude pokryt z vlastních prostředků z minulých let. K tomu je třeba připočíst splátku úvěru z minulých let ve výši pět a půl milionu korun.

Jako priorita zůstává rekonstrukce čistírny odpadních vod, opravy komunikací a půdní vrty, na které je alokovaná částka 14 690 000. Prozatím jsme vypustili bezmála 10 mil. Kč na opravu komunikace kolem menhirů. V této chvíli jsme před podáním žádosti o dotaci a budeme-li úspěšní, bude tato investice zapojena do rozpočtu rozpočtovým opatřením v průběhu roku. Ale určitě bychom ji chtěli realizovat, protože se jedná o velice atraktivní vycházkovou trasu pro občany města.

V položce komunální rozvoj, sportovní zařízení a památník, kde je přibližně čtyři a půl milionu korun, najdeme například realizaci sportoviště pumptrack, které by mělo přímo navazovat na cyklostezku

Volary - Soumarský most. V současnosti je již hotová projektová dokumentace a je podána žádost o stavební povolení.

A památník?
Jedná se o pomník obětem válek a totalitních režimů, který by měl stát v parku u nádraží.

Asi mnoho lidí napadne, že to v dnešní době není přímo priorita?
Na některé investice je potřeba pohlížet z té roviny, co mohou přinést, jak může jejich realizace obohatit město. Samozřejmě vždy se najde někdo, kdo prohlásí proč tohle a ne ono. Některé věci vnímáme hned na první pocit jako nezbytné. Bez nich se nedá žít. Pak jsou věci, které na první pohled jako nezbytné nevnímáme, ale přesto jsou stejně důležité. To se ukazuje v době epidemie, kdy psychická, společenská i sociální újma nakonec může přinést větší ztrátu než ta ekonomická. Lidem nestačí jen dobře jíst a spát. O obě tyto stránky života lidí i města se musíme starat stejně pečlivě. Jen si připomeňme, jak velký přínos pro město, a to nejen pro místní, ale i z pohledu zvenčí, měla vánoční koule nebo cyklostezka na Soumarský most.

Ale přesto, nešlo to odložit na příhodnější dobu?
Otázka je, co je to příhodnější doba. Kdysi dávno si chtěli v Hůrce u dnešní lipenské přehrady postavit kapličku. Nejdříve neměli peníze, pak se objevila ložiska grafitu a peněz bylo víc než dost. Zbořili dřevěné chalupy, postavili si zděné statky. Kapličky nebylo potřeba, měli se dobře. Pak grafitu ubývalo a zas bylo hůře. A teprve potom znovu začali sbírat peníze a kapličku postavili.

Žijeme v době, kdy se zhoršila ekonomická situace na celém světě. Spoustu lidí se snaží přežít, a to s sebou přináší opouštění hodnot, ideálů a hledání snadných a většinou populistických řešení. Začínají se objevovat spory a nevraživost nejen mezi jednotlivci, ale i národy. Vznikají vlády, které mají totalitní manýry nebo přinejmenším se některé jejich kroky dají takto interpretovat. A to nikterak daleko. Bělorusko, Rusko, Maďarsko, Polsko, Turecko. A naše vnímání hodnot, jako je svoboda, tolerance a právo bohužel klesá. Myslím si, že právě teď je ta nejpříhodnější doba se o tyto hodnoty začít více zajímat. Až je nebude třeba chránit, nebude třeba pomníků. Navíc jde o nezatížený pohled do minulosti a podanou ruku přes hranice.

Stejně to asi bude často diskutovaná záležitost.
S tím počítám. I my jsme ji dlouho diskutovali. Ale znovu opakuji. Je třeba se starat o rozvoj města rovnoměrně, a hlavně vše vnímat v horizontu let, nikoli jen jednoho roku, jednoho rozpočtu. Když zrušíme kulturu, zavřeme bazén, tak budeme mít dokonalé chodníky a silnice. Ale nejsem si jist, že se nám bude žít lépe. A právě to je na přípravě rozpočtu nejtěžší. Najít ten poměr mezi tou životně nezbytnou a tou život rozvíjející složkou. A je mi jasné, že každý má ty priority jinak nastavené, což je pochopitelné. Každý totiž máme jiné potřeby, jinou životní situaci a jiný pohled na svět. Letos si připomínáme stopadesáté výročí povýšení Volar na město. Již bylo několikrát vzpomenuto, že k tomu došlo jen pár let poté, co Volary zničil velký požár. Volarané se vzepřeli osudu a své město nebývale povznesli. A přestože bydleli provizorně v senících, jedna z prvních věcí, o které se postarali, byla kněžská roucha, která zničil oheň.

Takže nějaké shrnutí?
Jsem optimista a věřím, že společnými silami dokážeme celou tu nepříznivou situaci zvládnout. Už jen proto, že Volary mají velký potenciál a žije tu mnoho pracovitých a šikovných lidí. To, že dokážeme táhnout za jeden provaz a podat pomocnou ruku, je-li třeba, jsme se mohli nedávno přesvědčit. Stoprocentně tu platilo ono „společně to zvládneme". Na posledním zastupitelstvu byla vytvořena pracovní skupina, která se bude zabývat plánem rozvoje na několik následujících let. Jsou v ní lidé z různých oborů, působících v různých oblastech. Měl by vzniknou obraz toho, jak si město v budoucnu představujeme a přejeme. Každoroční rozpočty pak budou víceméně jednotlivé kroky k jejich naplnění.

Nesmíme se tomu neuvěřitelnému tlaku, který prožíváme, poddávat. Všichni jsme unavení a možná začínáme ztrácet trpělivost. Ale musíme společně pokračovat dál, protože jen společně můžeme naši společnost postavit na nohy. Ne nadarmo se jí říká totiž společnost.

Jaroslav Pulkrábek

Nejžádanější tituly roku 2020

Beletrie pro dospělé

1. Alena Mornštajnová – Slepá mapa, Hotýlek; Michal Vaněček – Mlýn
2. Táňa Keleová-Vasilková – Lži, Modrý dům;
   Dominik Dán – Pohřbeni zaživa
3. Ladislav Zibura – Prázdniny v Evropě;
   Darcey Bell – Nebezpečná laskavost
4. Vlastimil Vondruška – Mstitel z Jenštejna; Patrik Hartl – Okamžiky štěstí;
   Jojo Moyesová – Dívka, již jsi tu zanechal
5. Anne Jacobs – Panský dům (1. díl rodinné ságy);
   Emil Kintzl – Učitel na Šumavě; Kate Mortonová – Hodinářova dcera

Povinná četba

1. Alois Jirásek – Staré pověsti české
2. Antoine de Saint-Exupéry – Malý princ
3. Mark Twain – Dobrodružství Toma Sawyera
4. Gabriel García Márquez – Sto roků samoty
5. Eduard Petiška – Řecké báje a pověsti

Literatura pro děti

1. Anna Milbourne – Jak to žije na farmě;
   Daniela Fischerová – Uspávanky a vstávanky
2. Jeff Kinney – Deník malého poseroutky. Fakt smůla (8. díl);
   John Green – Hledání Aljašky
3. Chris Riddell – Pan Podpostel;
   Pavel Brycz – Emil a upíři. Kdo se bojí, nesmí do školy! (3. díl)
4. Thomas Brezina – Případ pro tebe a Klub Tygrů. Hřbitov dinosaurů;
   Jiří Dvořák, Daniela Olejníková – Bydlíme: podivuhodné příbytky zvířat a lidí
5. Karel Kovář – iPohádka; Kendare Blake – Tři temné koruny (1. díl)

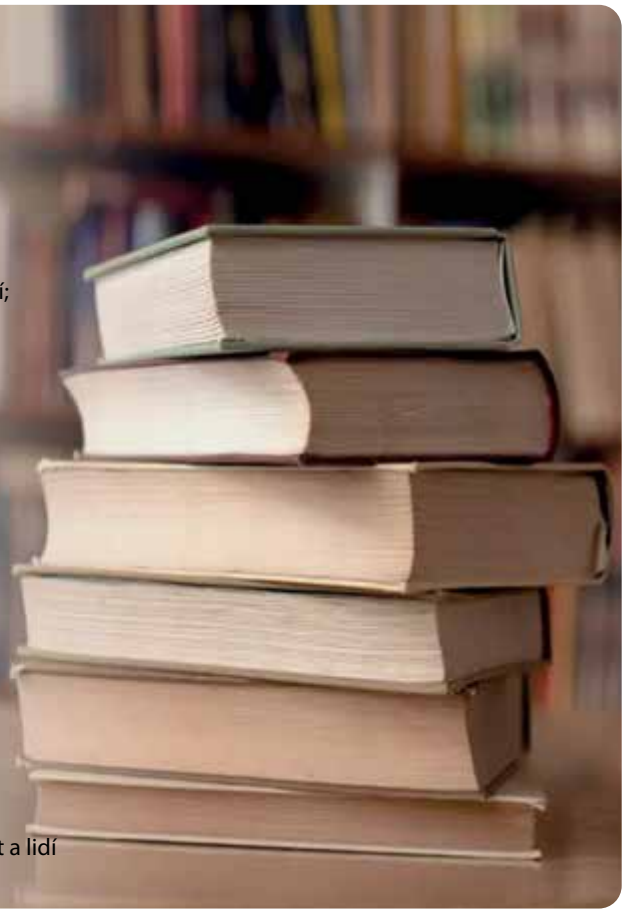

Nové tituly

Beletrie

Klíma Josef, Epstein Marek: Šarlatán

Josef Klíma převedl do knižní podoby scénář Marka Epsteina k filmu Šarlatán. Vzniklo tak strhující životopisné drama o Janu Mikoláškovi, muži s léčitelskými schopnostmi. Příběh vznikl podle skutečné události, na Mikoláška se obracely tisíce lidí s žádostí o pomoc, včetně osobností politického a kulturního života. I když léčitel neměl medicínské vzdělání, dovedl jim svým nevšedním umem diagnostikovat choroby a pomocí bylin ji i vyléčit.

Frearová Caz: Malé sladké lži

Cat Kinsellová bývala tatínkova holčička až do dne, kdy svého otce přistihla, jak flirtuje se sedmnáctiletou Maryanne ze sousedství. Když pár dní nato Maryanne beze stopy zmizí, Catin otec zapírá, že by ji znal. Od té doby se Cat tím tajemstvím užírá a jejich vztah tahle malá sladká lež navždy poznamená... O osmnáct let později pracuje Cat jako detektiv u oddělení vražd a jejím nejnovějším případem je zavražděná žena Alice, která byla nalezena nedaleko hospody, již provozuje její otec. Můžou spolu případy Alice a Maryanne souviset?

Bestseller, který získal ocenění debut roku 2019, a vítěz literární soutěže.

Semschová Jana: V hlavní roli vražda

Známý herec Václav Kaplan se po smrti své manželky vrací k natáčení seriálu z počátku první republiky, kde hraje roli vrchního strážmistra – nyní v důchodu – Leopolda Haničky. Scénář tentokrát zavede filmový štáb do malebného zákoutí Šumavy, a protože Kaplan se bojí návratů do prázdného bytu v Praze, pronajme si pokoj na samotě, v domáckém prostředí chalupy svérázného Josefa Zemánka. Ten jej vtáhne do otazníků kupících se kolem zdánlivě jasné smrti jeho tajuplného kamaráda. Václav Kaplan se poněkud nedobrovolně vydává po stopách člověka, který, jak se zdá, nemá minulost...

Fojtová Věra: Zbav nás od zlého

Příběh z jihomoravské vesnice padesátých let minulého století. Počáteční euforie obyvatel opadla a zůstala jen tvrdá realita. Na jaře je ve starém lomu nalezena mrtvola muže ve značném stupni rozkladu. Později je identifikována jako místní Pavel Kuna, jehož náhlé zmizení pokládali vesničané za odchod. Nebyl by ostatně první ani poslední. Určit příčinu smrti je obtížné, proto zní konečný verdikt jako nešťastná náhoda. Karel Bednář, bývalý četník, který se vzhledem k politické situaci v zemi rozhodl od četnictva odejít a věnovat se hospodářství, má však o tom, že se jednalo o nešťastnou náhodu, značné pochybnosti…

Naučná literatura

Hessová Annette: Osvětimský proces

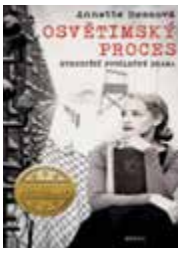

Příběh rodiny, které osvětimský proces obrátil život naruby. Frankfurt nad Mohanem 1963. Eva, absolventka tlumočnické školy a nejmladší dcera rodiny Bruhnsových, má krátce před zásnubami, když ji její agentura nečekaně požádá, aby překládala u mezinárodního tribunálu výpovědi bývalých polských vězňů, kteří přežili koncentrační tábor v Osvětimi. Její rodiče i budoucí manžel jsou zásadně proti: jde totiž o první poválečný proces proti nacistům, který se má konat v jejich městě. Eva o hrůzách v Osvětimi nikdy neslyšela, ale dá na svou intuici a postaví se rodičům na odpor. V tu chvíli ještě netuší, že proces století neodvratně změní nejen její zemi, ale i její vlastní život.

Pro děti a mládež

Dražilová Zlámalová Sandra, ilustrovala Koželuhová Marie: Neplechy čerta Zbrklíka

V pekle se jednoho dne narodí čertík s nebesky modrýma očima, který dostane jméno Zbrklík. Kvůli jeho zbrklosti ho potkává jeden malér za druhým. Nedopatřením vytopí peklo, málem nechá shořet pekelné listiny. Nakonec Luciferovi dojde trpělivost a vyšle Zbrklíka do světa lidí, aby se své zbrklosti zbavil. Povede se mu to?

Müllerová Barbora: Atlas opravdovských příšer
Podtitul: Bestiář evoluce živočichů

Originální ilustrovaný atlas přináší dobrodružné putování po všech živočišných druzích obývajících naší planetu od dávnověku až po současnost. Osvětluje příbuzenské vztahy mezi jednotlivými živočichy a celkový evoluční vývoj. Kniha vás provede všemi formami života a představí na 580 živočichů – od Acantherpesta až po žraloka. Kniha je určena dětem od 9 let.

Müller Ondřej, ilustrovala Francová Sylva: Máme kostru ve skříni
Podtitul: Strašidelné verše pro statečné děti

Výbor dosud nevydaných strašidelných básní od současných českých autorů dětské poezie. Bohatě ilustrovaná kniha básní pro děti se hemží kostlivci, duchy, upíry a jinou strašidelnou havětí. V závěru je pak připojen přehled autorů a jejich vlastních dětských strachů.

Kniha je určena dětem od 5 let.

Novotná Anna, ilustroval Votruba Jiří: Pytlík a flaška

Dva příběhy dvou plastových přátel, kteří se potkají na dětské oslavě. Pytlík od ovoce a plastová Flaška od limonády se spřátelí na oslavě malého Františka. Vítr je však odfoukne každého na jinou světovou stranu a dlouho je honí po světě. Sejdou se nakonec? Kde končí nevytříděné plasty? Oboustranná knížka nabízí dva pohledy na putování plastového odpadu.

Kniha je určena dětem od 5 let.

776 nových knih v roce 2020

aktuální katalog na www.kic-volary.cz

Oslavenci měsíce – LEDEN 2021:

Elizabet DIBĎÁKOVÁ
Raisa NAUMOVÁ
Anna JURÁŠOVÁ
Jaroslav KOPECKÝ
Pavel TRNKA
Pavel SEDLÁK
Karel HRDONKA
Vasilij KALENSKIJ
Jaroslava KREJSOVÁ
Blažena PEŇÁKOVÁ
Josef ČÍŽEK
Marie KOTLÍKOVÁ
Dagmar STAŇKOVÁ
Ctirad VRÁNA
Jan SIVOK
Vojtěch HARVALÍK
Pavel PICHL
Růžena KADLECOVÁ

Výbor přeje všem oslavencům pevné zdraví, štěstí, životní pohodu a mnoho dalších let v kruhu rodiny a přátel.

Informace pro členky a členy Svazu tělesně postižených v ČR z.s., MO Volary

Předsednictvo MO STP Volary zpracovalo výhled akcí na rok 2021, tento plán v tištěné podobě bude k dispozici každému členovi tím, že si jej osobně vyzvedne u členů předsednictva (p. Hargaš, Švarcová, Zach) či výboru (p. Hrdličková, Mothejlová, Konrád, Švarc-Zavázalová), zbývající budou dodány osobně. Nutno podotknout, že „osud" akcí (včetně členské schůze) je závislý na situaci související s epidemií koronaviru. Případné změny budou uveřejňovány ve Volarském zpravodaji.

Členská schůze Svazu tělesně postižených v ČR z.s., místní organizace Volary je plánována na pátek 26. 2. 2021 ve Společenském sále města. Zahájení v 16:00 hodin. Účast nutná, v případě nemožnosti osobní účasti doporučujeme vyplnění Plné moci pro zmocněnce, nutné pro dosažení potřebného kvóra při hlasování, – nejpozději do 22. 2. 2021. V případě nemožnosti konání členské schůze budou tato zmocnění skartována. Osobní návštěvu (samozřejmě i oboustrannou) a vyplnění Zmocnění zajistí, na vyžádání, členové předsednictva a výboru.

Předsednictvo a výbor MO STP Volary

Očím jste odešli, v srdcích jste zůstali…

A láska zůstala – ta smrti nezná!

Dne 4. 11. 2020 nás navždy opustil náš milovaný manžel, tatínek, tchán, dědeček a pradědeček, pan

Štěpán Malý.

S láskou a úctou vzpomíná celá rodina.

Dne 30. 11. jsme se v rodinném kruhu naposledy rozloučili s maminkou, babičkou a prababičkou, paní

Pavlou Filovou.

Velké poděkování patří panu Františku Krátkému za jeho krásná a dojemná slova rozloučení. Všem přátelům a známým děkujeme za projevenou soustrast.

Rodina Filova, Zídkova a Boháčova.

Tvé srdce dávno utichlo,
Tvé tělo je zemí přikryto.
Ve vzpomínkách jsi stále s námi,
taková, jakou jsme tě znali a milovali.

Dne 31. ledna 2021 uplyne 15 smutných let, kdy nás navždy opustila milovaná babička, paní

Anna Böhmová.

S láskou vzpomíná celá rodina a hlavně vnoučata a pravnoučata.

Dne 30. 11. 2020 tomu bylo 6 smutných let, kdy nás navždy opustila manželka, maminka, babička a prababička, paní

Marie Libušková.

S láskou vzpomínají manžel a děti s rodinami.

7. 12. 2020 uplynul rok, kdy nás opustil tatínek, pan

Miroslav Karabec.

S láskou vzpomínají dcery Mirka a Zdenka s rodinami.

Dne 3. 1. 2021 uplyne rok, kdy nás navždy opustila paní

Věra Vávrová.

S láskou stále vzpomínají synové František a Jaroslav s manželkou, vnoučata a pravnoučata.

Hřbitov je smutná zahrada,
kde tiše pějí ptáci,
své drahé zde člověk ukládá,
vzpomínat se sem vrací.
Kytičku přineseme,
svíčku Ti rožneme,
na tebe drahý tatínku,
nikdy nezapomeneme.

8. ledna tomu budou dva roky, kdy nás opustil manžel, tatínek, dědeček a pradědeček, pan

Ladislav Beran.

S láskou vzpomínají manželka Eva, syn Ladislav a dcera Eva s rodinami.

Nezemřel – jen spí,
a má-li sen, je krásný.
Zdá se mu o těch, které miloval
a kteří milovali jeho.

Dne 10. ledna 2021 uplyne 9 let, kdy nás navždy opustil tatínek, dědeček a pradědeček, pan

František Tržil.

S láskou a úctou vzpomíná celá rodina.

Rozum pochopí,
ale v srdci zůstal žal
a vzpomínka.
Za vše dík,
za lásku, jaká byla,
za život, jaký byl.

Dne 18. 1. 2021 uplyne devět let, kdy nás navždy opustila milovaná maminka, babička a prababička, paní

Růžena Tomková.

S úctou a láskou vzpomínají děti s rodinami.

Zavřela jsi oči, chtělo ti spát,
aniž jsi tušila, co to má znamenat.
Nebylo ti přáno déle s námi být,
nebylo léku, abys mohla žít.

Dne 22. ledna 2021 uplyne 10 let, kdy nás navždy opustila milovaná manželka a maminka, paní

Libuše Dolejšková.

S láskou vzpomínají děti Libuše a Vratislav.

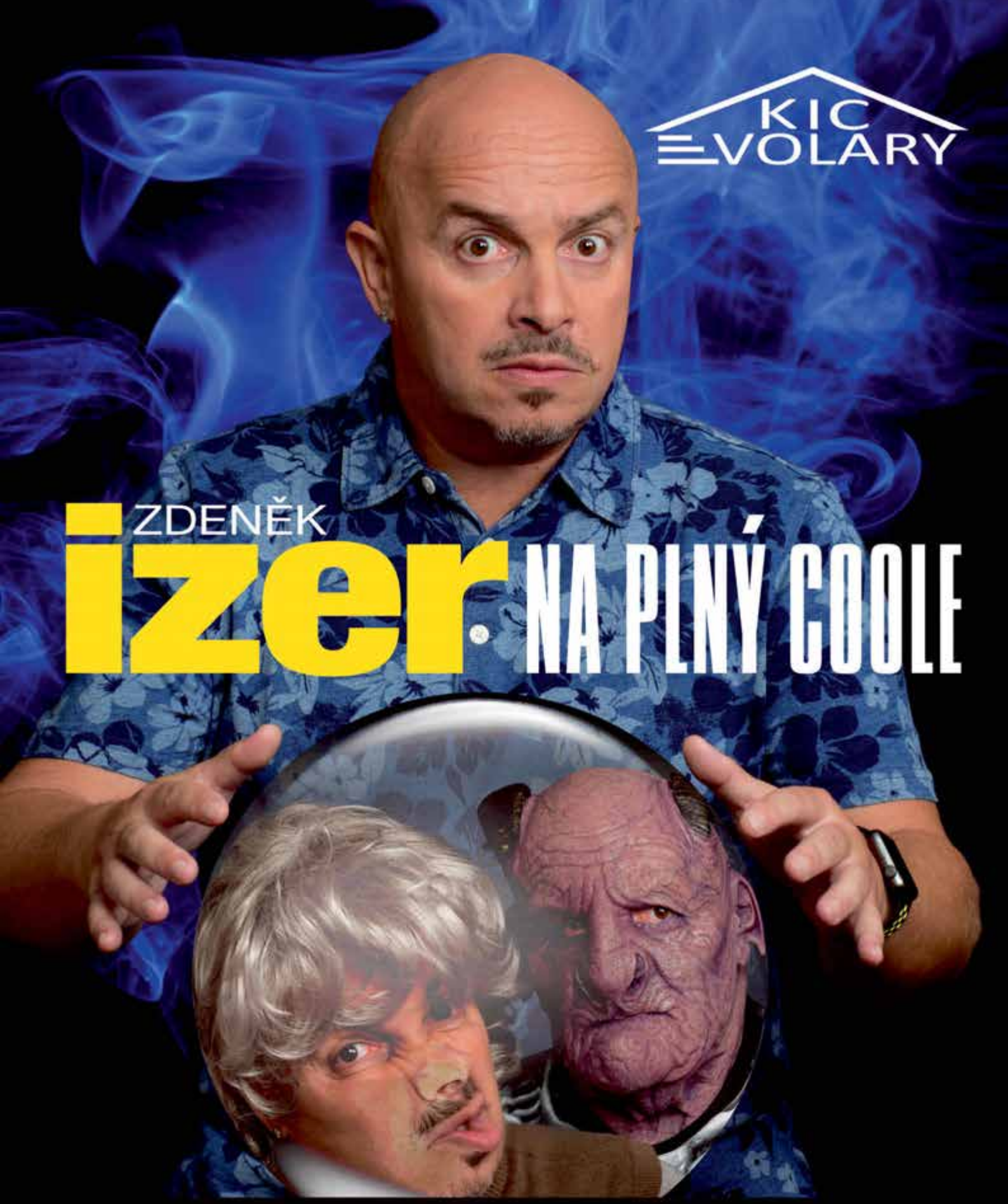

sál kina Volary

21. 4. 2021

19:00

390 Kč - předprodej infocentrum Volary

Ohnivý pes

V těch dávných časech, kdy temný hraniční hvozd protínalo nemnoho cest a lidských sídel bylo poskrovnu, si lidé po večerech vyprávěli o mnohých divech, tajemných stvořeních a nebezpečných tvorech, obývajících okolní lesy. Bajky snad někdy pravdivé, avšak všemožně přibarvené, putovaly od chalupy k chalupě a každým dalším převyprávěním bobtnaly, jak namočený hrách. Není tedy divu, že leckdo při noční cestě krajinou, ve vykotlaném pahýlu stromu viděl lesního muže a pokroucený kořen se jevil jako nejhrůznější strašidlo.

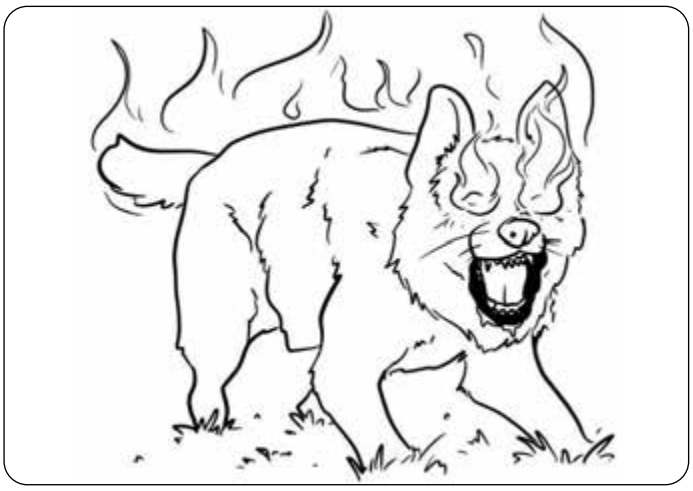

A tak, když kdosi vyprávěl, že na samé špici Větrného vršku, tam na té vrcholové skále, spatřil velkého chlupatého psa s rudýma očima, z nichž šlehaly plameny, bral to každý jako opileckou povídačku. Jenže pak ho spatřily děti, pasoucí krávy dole u Vltavy, soumaři na cestě pod Vysokým lesem a dokonce se motal u Zaunova mlýna, hned za volarskými humny. Polovina volarských se nad těmi povídačkami jen pošklebovala, jiní zas raději nevycházeli mimo městečko. Jenže těch, co ho spatřili přibývalo a bohužel nezůstalo jen o pozorování zdáli.

V pondělí po svátku svatého Vincence našli pod Jedlovou horou půl tuctu zadávených jalovic a v krví potřísněném sněhu ohromné psí šlápoty. Jen pár dní na to strhl dva volky nad Horním mlýnem a zpráv o řádění ohnivého psa kvapem přibývalo, stejně jako těch, co ho spatřili na vlastní oči. A pak přišlo to, čeho se každý obával. Jednoho dne se z lesa pod Sněžnou domů nevrátila parta dřevorubců a nazítří našli již jen jejich potrhaná, po lese poházená těla.

Strach sevřel městečko i vesnice v okolí. Lidé zabednili domy, zavřeli krámy a raději již nikam nevycházeli. Dobytek řval hlady a o to víc dráždil tu ohnivou obludu. Našlo se sice pár těch, kteří nechtěli sedět se založenýma rukama a čekat na záhubu, ale nikdo nevěděl, jak obludu zastavit. Nepomohly ohnivé ploty, vlčí jámy či modlitby a zaříkání kněží. Během té zimy pes zapálil nejednu chalupu a zahubil mnoho dobytka, ba i lidí. Zdálo se, že Volarům bude brzy zvonit hrana.

Jestliže statní dřevorubci a neohrožení lovci byli na psa krátcí, malá Anička z huti na Jedlovém potoce si rady věděla. Přesvědčila otce, aby vyrobil velká zrcadla a ta pak rozmístil po lese. A že nikdo s jiným nápadem nepřišel a zoufalí lidé dělají zoufalé činy, stalo se tak, jak chtěla.

Uplynul den, týden, ba i měsíc. Ohnivého psa nikdo nespatřil, jen z lesa se ozývalo zlověstné vytí a nakonec i to ustalo. Pár nejstatečnějších se tam vypravilo, aby zjistili, co se děje. Našli první zrcadlo. Kolem tisíci stopami rozrytá zem a spálené stromy. Stejné to bylo i na dalších místech.

Zda ohnivý pes nesnesl pohled na sebe samého nebo se polekal domnělého konkurenta, těžko říci. Důležité je, že zprvu bláznivý nápad malé Aničky přinesl ovoce a zlo zmizelo. Jen musíme doufat, že se již znova do našeho krásného kraje nevrátí.

Jaroslav Pulkrábek, ilustrace Jakub Rákosník

Z redakční pošty:
Koželužna nebo udírna – Mlynařovická ul. č.p. 392

Nevím proč je nyní tato stavba označována jako koželužna. Do současné doby jí všichni známe jako „obecní udírnu“ a ne jako koželužnu, nebo dokonce sušárnu kůží.

Když se před léty ve Volarském zpravodaji o této budově psalo jako o sušárně kůží, tak mně volarská rodačka pani Hölingerová-Hanzlíková při jednom našem setkání řekla následující: *„Kdo mohl takovou blbost vymyslet? Dovedeš si představit, že by se tam sušily kůže a pak se udilo maso? Kde by byla hygiena? Prase jsme zabili buď doma, nebo si ho nechali zabít na jatkách, které sousedily s udírnou. Doma jsme maso „naložili“ a po určité době odvezli do obecní udírny. Tam jsme dostali číslo, kterým pak byly všechny naše kusy masa označeny. Po vyuzení jsme si mohli všechny šunky odvézt domů, nebo přijít jen s číslem a odnést si třeba jen jednu šunku a ostatní tam nechat jak dlouho jsme potřebovali“.*

A to není jediný důkaz o existenci udírny ve Volarech. O „uzenářském družstvu“ se také dozvídáme i v knize „Volary a Volarští“ od Rudolfa Kubitscheka.

Když otevřeme „Česko-německý adresář pro politický okres Prachatice“ z roku 1930, tak u Volar na straně č. 12 najdeme mezi jmény následující – Fleischselche – udírna 392.

V roce 1932 se ve Volarech konala „Živnostenská a zemědělská výstava“, která trvala od 29. června do 15. srpna. Byla k ní vydána slavnostní brožura, ve které se mimo jiné píše: *„Také ve Volarech bylo svépomocí vybudováno – založeno – uzenářské družstvo. Bylo uvedeno do provozu v roce 1909 – v době, kdy bylo málo černých komor a udíren. Vlastnictví udírny se osvědčilo, přijímalo objednávky i od nečlenů.“*

Je zajímavé, že v žádné z uvedench knih není na č. p. 392 zmiňována ani koželužna ani sušárná kůží. Asi by skutečně bylo dobré pominout pojmenování koželužna a vrátit se k vžité udírně.

J. Krejsová

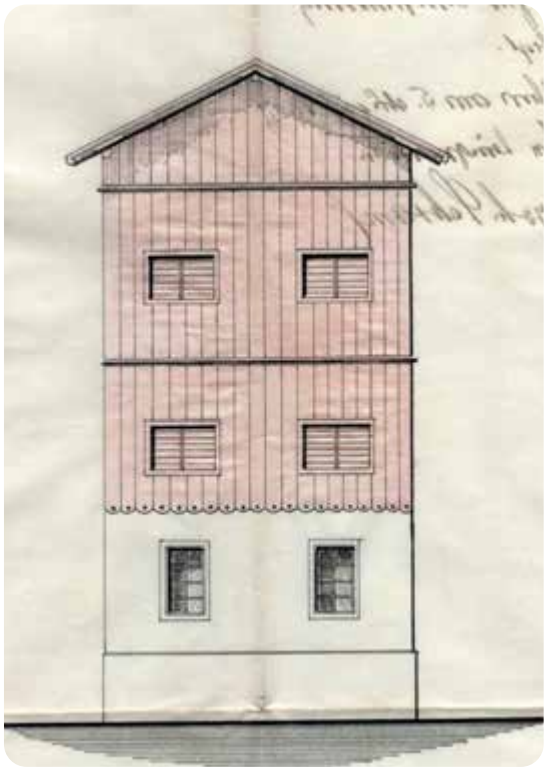

Č. p. 45: Gerber neboli Veits Haus

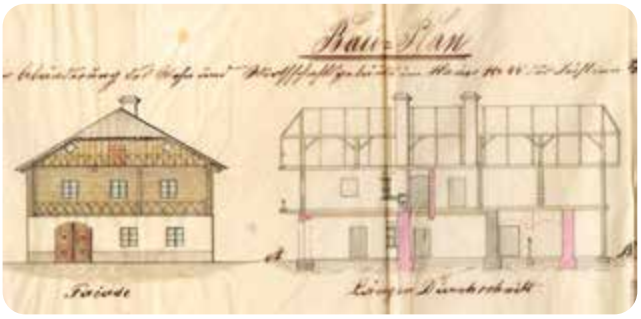

Roubenku s číslem popisným 45 zná asi každý, kdo se alespoň trochu zajímá o minulost Volar. A to přesto, že byla po válce zbořena mezi prvními. Demoliční výměr byl vydán již v roce 1948, avšak nalezneme ji ještě na leteckém snímku z roku 1949. Později již nikoli. Jaký byl důvod k demolici objektu se ve výměru neuvádí, hlavním důvodem však vedle špatného stavu zřejmě byla jeho poloha komplikující rozvíjející se dopravu. Stával totiž na rozcestí cest směřující k Lenoře a do Horní Plané. Později na jeho místě postavili benzínovou pumpu, která zde stála až do devadesátých let. Nyní je zde prázdné místo.

To, čím byl zcela jedinečný, nebyla však jeho poloha na křižovatce, takže nikdo, kdo projížděl Volary ať tam či onam, nemohl ho minout. Unikátní byl svojí podobou, především dvěma pavlačemi.

Archivních materiálů k „pětačtyřicítce“ moc není, zato lidé, kteří zde žili patří mezi volarské celebrity. V domě ve stáří například bydlela vdova po Franzi Veitsovi (toho ze Stögrovy Hutě) Johanna, roz. Lichtneckerová, prababička lesníka a světoběžníka Herwiga Zahorky, jehož prapradědou byl zas Ignac Schraml, o kterém píšeme níže na stránce. A to byla nějaké jména.

Jaroslav Pulkrábek

Více ve fotogalerii na straně 19.

Ignaz Schraml

Ignaz Schraml (po chalupě Oidl Nazl) se narodil ve Volarech v roce 1762. Dětství strávil v rodném městě a později se učil tesařství a řezbářství ve Zwettlu.

Po letech putování Rakouskem a Bavorskem se v roce 1788 vrátil do rodného města a zakoupil zemědělskou usedlost čp. 98 v Lichtauerské ulici, kde vedle zemědělství provozoval truhlářství. Nejdříve sám a poté se synem Johannem vyráběl truhly, skříně s jednoduchým malováním, zdobnější a náročnější nábytek, například na hájovny či faru, ale i oltáře, sochy a obrazy pro kaple a kostely. A tak na zadní straně hlavního oltáře ve Strážném jste mohli číst že „Tento oltář vyrobil Ignaz Schraml a syn Johann z Volar v roce 1838“.

Jako čtyřicetiletý, aniž by někdy navštěvoval uměleckou nebo malířskou školu, se pustil do olejomalby na plátně. Jeho obrazy zdobily nejednu domácnost i sakrální prostory. Například zřejmě jeho Madona s bílou růží vysívala od roku 1815 v poutní Stožecké kapli. Od blízkého přítele, posledního sklářského mistra Stögarovy hutě Johanna Michaela Stögbauera získal hluboké znalosti v oblasti výroby zrcadel, malby na sklo a přípravy barev a glazur a se synem Johannem vyráběl reverzní malby na sklo. Zabýval se i přípravou stavebních plánů, návrhů a kalkulací nákladů. Zemřel ve skromných podmínkách ve věku 84 let v roce 1846. Většinu jeho díla zničil požár města v roce 1863.

Jitka Nachlingerová, Muzeum Volary

Kostel Cudrovice

Údolí řeky Blanice pod zříceninou hradu Hus patří k nejkrásnějším přírodním scenériím kraje pod Boubínem. Divoká příroda doplněná historií loupeživých rytířů, území, které od pradávna protínala legendární Zlatá stezka spojující Pasov s Prachaticemi. Nahoře na planině najdete místo zarostlé kopřivami a olšemi, kde několik hromad kamení či rozpadající se kaplička i dřevěný kříž dávají tušit, že zde kdysi žili lidé.

***

Slunce zvolna zachází tam za vrchol mohutné hory, na jejímž úbočí je položena myslivna. A dál, dole před myslivnou, se otevírá pohled na pásmo pohraničních hor. Na dvoře dole před myslivnou začudí fajfka. Hannes si všiml užaslého pohledu paní nadlesní. Vytáhne fajfku z úst. „Nó – tak to je náš pémrvald!" A řekne to tak dychtivým, tak dětsky radostným, hřejivým tónem.

***

První zmínka o osadě se jménem Czudrowitze, později Cudrovice pochází z roku 1456. Nacházela se v nadmořské výšce 775 metrů, 8 km jihojihozápadně od Prachatic, a jak dokládá podoba jména, jednalo se o osadu založenou českými kolonisty.

Až začátkem 16. století se objevuje německý název Cudrlendslag a v roce 1595 pak Cuderschlag. V době třicetileté války vzalo zasvé mnoho lidských sídel a válečné běsnění nepřežili ani cudrovičtí.

Od poloviny 17. století se zde usazují již povětšinou němečtí osadníci a jméno obce se mění na Zuderschlag. Česká podoba jména se pak ztrácí během dvacátých let osmnáctého století a české Cudrovice se souběžně s německým objevuje zas až na počátku první světové války.

Jméno má původ ve slově cúdař, německy pak zuder s významem soudce, z čehož vzniklo příjmení Cudr. S příponou –ovice, která nahrazovala dřívější Lhoty, lze původ jména hledat ve sdělení, že jde o ves lidí Cudrových. Německé jméno s koncovkou -schlag se objevuje až v roce 1503 a dokládá, odkud postupovala německá kolonizace. Místní jména končící na -slag, což znamená paseka, se hojně objevují hlavně ve 14. století v horním Rakousku, odkud se rozšířila na Českokrumlovsko, kde jsou na českém území nejhojnější. Vlivem postupující kolonizace, která šla podél hranic směrem na západ, se „paseky" objevují i v okolí Cudrovic, kde tvoří ostrůvek hned šestnácti jmen s touto koncovkou. Zde se kolonizace z rakouských zemí zastavila a na Klatovsku či v Bavorsku se již obce se zakončené -schlag vyskytují jen velice vzácně.

***

Zvonky zuschlagského kostela Korunování Panny Marie hlaholí do okolního kraje. Hlaholí! Snad je to příliš nadneseně řečeno. Ten větší, Maria, sice slabě, ale celkem libozvučně vyzvání, druhý, malinký klinkáček Umíráček, jen tak při něm vykřikuje. Už ráno při bohoslužbě Bílé soboty se takhle rozezněly – po „návratu z Říma" – a teď zvou osadníky na slavnost vzkříšení.

A už jdou…Především zuschlagští, ale i mühlerberští, mooshäuserští… Už jich není mnoho.

***

V roce 1850 díky iniciativě vitorazského děkana Jana Matiáše Paula vyrostl v Cudrovicích kostel zasvěcený Korunování Panny Marie a po čtyřiačtyřiceti letech byl povýšen na farní. Do vlastní školy začaly cudrovické děti chodit v roce 1871. Jestliže v roce 1790 zde stálo 11 domů a o padesát let později třináct se stopadesáti obyvateli, před druhou světovou válkou jich tu byl již téměř dvojnásobek. Ze 140 obyvatel však jen pouze tři patřili k české menšině. Do třicátých let minulého století patřila správně pod obec Milešice a pak se na několik let stala samostatnou obcí.

V roce 1950 jsou Cudrovice opět osadou, tentokrát spadající pod Mlynařovice. Zajímavý údaj o osídlení nabízí Statistický lexikon obcí republiky Československé z roku 1955. V kolonce počet domů najdeme číslo 26, nicméně obyvatelé jsou zde uváděni pouze dva.

***

Se stavbou kostela zasvěceného Korunování Panny Marie bylo započato v roce 1849 a již 4. prosince 1850, na svátek sv. Barbory, byl vysvěcen. Jak již bylo řečeno, iniciátorem stavby byl vitorazský

děkan Jan Matiáš Paule a v interiéru se rovněž nacházely dary z mariánského kostela v dolnorakouské Vitorazi.

Autorem hlavního i bočních oltářů se stal prachatický Jan Biebl a pocházely z roku 1865.

U příležitosti povýšení na farnost, tedy v roce 1894, byly z Českých Budějovic z dílny Rudolfa Pernera přivezeny tři zvony. K dosavadnímu patnáctikilovému zvonu z roku 1889 tak přibyla třistadevětkilová Marie, Laurenc se 169 kg a 102 kilový Ferdinand. Během 1. světové války v roce 1916 byly dva největší zvony odevzdány pro vojenské účely a nové byly vysvěceny a zavěšeny až v letech 1923 a 1928.

Křížová cesta byla na základě sbírky obyvatel pořízena do kostela a do kaple v Mlynářovicích na začátku minulého století. K zařízení kostela patřily i varhany, které postavil Bedřich Semrád v roce 1756 a které byly zakoupeny a přivezeny z kostela v Chrobolech v roce 1909. Do farního obvodu patřily Cudrovice, Mlynářovice, Plešivec a Blanický mlýn.

Vzhledem k národnostnímu složení obyvatel Cudrovic, tedy resp. Zuderschlagu a následkem poválečného odsunu obec zcela osiřela. Přestože byla znovu dosídlena a nacházela se relativně daleko od hranic, v roce 1953 zanikl zdejší Národní výbor a po třech letech i osada samotná. V polovině dubna roku 1955 do kostela vnikli brigádníci z nedalekých Blažejovic, kteří oltář omotali řetězem a pomocí traktoru strhli a spálili. Vandalským způsobem rozsekali již poničenou kazatelnu a v kostele spáchali i další škody. To byl jeden z posledních impulsů, který vedl k likvidaci kostela a zakrátko potkal stejný osud i zbylé cudrovické domy.

V roce 1993 byl symbolicky obnoven místní hřbitov a na místě kostela vztyčen dřevěný kříž s textem připomínajícím neblahou historii farního chrámu.

***

Dveře jsou otevřeny a z kostela se ozývá mnohohlasné bečení! „Co je tohle?!“ zhrozí se Vondruška, vezme paní a rychle vejdou do kostelíka. Na zemi je řídce rozestlána sláma a po ní se válejí i pobíhají ovce. Pastýř, Slovák Benko, se zakoktá, když vidí nadlesního: „Tototo mii poručiiili, panko…“ „Kdo ti to poručil?“ „Ooobčani!“

***

Postavou, která odráží tragiku poválečného období, se stal poslední cudrovický farář Emil Hübsch. Narodil se v Měšticích nedaleko Ústí nad Labem v roce 1887 a kněžské svěcení přijal ve svých třiadvaceti letech ve Vídni. Cudrovickou farnost převzal až po obsazení Sudet a působil zde pouhé dva roky. Znovu se na stejné místo vrátil půldruhého měsíce po konci druhé světové války. Díky rakouskému občanství unikl odsunu, nicméně po roce již zůstal v téměř vylidněné farnosti.

Přesto tehdejším horlivým aparátčíkům z prachatického národního výboru jeho setrvávání v obci nedalo spát, a tak jej v polovině roku 1951 umístili do ústavu Neumanneum v Prachaticích. O důvodech vyhnání z Cudrovic jednoznačně hovoří zpráva sepsaná na církevním oddělení ONV Prachatice ze dne 1. června 1951. *„Jest nebezpečí využití dotyčného faráře k poskytování úkrytu přecházejících z řad naší emigrace a záškodníků na naše území. Jmenovaná osada je vysídlena, a tudíž bez dozoru a tito záškodníci se nejraději zdržují na této straně Boubína.“*

Avšak Pater Hübsch ještě téhož dne opustil ústav a vrátil se do Cudrovic. Druhý den při návštěvě prachatického církevního oddělení odmítl setrvání v ústavu a vyjádřil vůli přestěhovat se do nedalekého Libínského Sedla a zde vykonávat duchovní správu.

Ovšem již 6. června byl převezen napříč téměř celou republiku do Frýdlantu u Ostravy a umístěn v tamním charitativním domě pro přestárlé. Po dvaadvaceti dnech se však opět objevil na prachatickém národním výboru s oznámením, že od svých rakouských příbuzných obdržel návrh na vystěhování. Dobu potřebnou k vyřízení formalit přečkal v Prachaticích a zde byl také naposled spatřen s kufrem v ruce na zdejším vlakovém nádraží.

Zde se jeho stopa ztrácí. Zda obdržel povolení k vystěhování či zamířil zpět do Frýdlantu je nezodpovězenou otázkou.

Jaroslav Pulkrábek

Ukázky, doplňující text, pochází z románu Františka Hobizala Schreinerské kořeny.

Volarská kotlina a nízké teploty

Volarská kotlina má své specifické teplotní klima, to asi většina místních zaznamenala i přesto, že se o počasí příliš nezajímá. V okolí města je několik „mrazových“ kotlin, které se vyznačují tím, že teplota v kterémkoliv měsíci v roce klesne za určitých podmínek pod bod mrazu, ročně je takových dní až 200. Těmi podmínkami se rozumí jasná obloha v kombinaci s bezvětřím, popřípadě i se sušším vzduchem a to vše v mělké kotlině ve vyšší nadmořské výšce. Toto vše Volary splňují relativně často. Většina těchto lokalit je monitorována pomocí meteostanic, které zaznamenávají nepřetržitě teplotu vzduchu ve výšce 2 metry nad zemí. Jde o lokality Luční potok, Mlýnský potok a čistírna odpadních vod. Nově je od podzimu monitorována lokalita Stögrova Huť-Jedlový potok, pravidelně bude ve zpravodaji teplotní souhrn i z této stanice.

Úplnou novinkou bude ale přehled deseti nejchladnějších lokalit z celé České republiky za uplynulý měsíc. Velmi často se v tomto přehledu budou objevovat právě Volary, respektivě některé z výše uvedených stanic, protože v katastru města máme jedny z nejnižších teplot v republice.

Ivo Rolčík

Volary, Tolarova ul., 760 metrů n. m.

	hodnota	datum
průměrná teplota	1,8 °C	
minimální teplota	-9,7 °C	25. 11.
maximální teplota	15,6 °C	8. 11.
úhrn srážek	23,8 °C	
maximální náraz větru	12,2 m/s	16. 11.
sluneční svit	107 hod.	
ledový den (max -0,1 °C a méně)	1 x	
mrazový den (min -0,1 °C a méně)	23 x	

Volary, ČOV, 749 metrů n. m.

	hodnota	datum
průměrná teplota	1,2 °C	
minimální teplota	-11,5 °C	25. 11.
přízemní minimální teplota	-15,4 °C	25. 11.
maximální teplota	16,2 °C	8. 11.
úhrn srážek	19,6 mm	
maximální náraz větru	12,0 m/s	2. 11.
ledový den (max -0,1 °C a méně)	0 x	
mrazový den (min -0,1 °C a méně)	23 x	

Volary, Mlýnský potok, 755 metrů n. m.

	hodnota	datum
průměrná teplota	0,7 °C	
minimální teplota	-13,0 °C	25. 11.
maximální teplota	16,1 °C	8. 11.
ledový den (max -0,1 °C a méně)	0 x	
mrazový den (min -0,1 °C a méně)	25 x	

Stögrova Huť, Jedlový potok, 753 metrů n.m.

	hodnota	datum
průměrná teplota	0,1 °C	
minimální teplota	-13,7 °C	25. 11.
maximální teplota	16,0 °C	2. 11.
ledový den (max -0,1 °C a méně)	1 x	
mrazový den (min -0,1 °C a méně)	25 x	

Volary, Luční potok, 748 metrů n. m.

	hodnota	datum
průměrná teplota	0,6 °C	
minimální teplota	-12,3 °C	25. 11.
přízemní minimální teplota	-13,6 °C	25. 11.
maximální teplota	15,9 °C	2. 11.
ledový den (max -0,1 °C a méně)	0 x	
mrazový den (min -0,1 °C a méně)	25 x	

TOP 10 nejchladnějších lokalit v ČR

	lokalita (okres)	hodnota
1.	Kvilda, Perla (PT)	-16,3 °C
2.	Rokytská slať (KT)	-16,3 °C
3.	Březník (KT)	-16,1 °C
4.	Knížecí Pláně (PT)	-15,6 °C
5.	Horská Kvilda (KT)	-15,4 °C
6.	Žďárek (PT)	-15,4 °C
7.	Stögrova Huť, Jedlový potok (PT)	-13,7 °C
8.	Javoří pila (KT)	-13,3 °C
9.	**Volary, Mlýnský potok (PT)**	**-13,0 °C**
10.	Dobrá, Malý luh (PT)	-12,8 °C

Počasí ve Volarech – listopad 2020

Ivo Rolčík, www.pocasi-volary.cz

Wallern

Wallern-Sommerfrische

NAPSAL: JAROSLAV PULKRÁBEK NAKRESLIL: JAKUB RÁKOSNÍK RAGOS_ART